

Sr. Josep Mª de Villalonga
Conseller Delegat
PORT EMPURIABRAVA, SA
C. Diputació, 274 2n
08009 Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i
Sostenibilitat (BCN-Av. 3.
Tarradellas)

Número: 03655/18784/2014
Data: 07/09/2014 09:53:42

Registre de sortida

ASSUMPTE: Recurs d'alçada interposat pel representant de les Comunitats de Propietaris Ports Grec I i II, Port Bahía i de l'Associació de Ports Privats, Propietaris i Amarristes i Usuaris de la Marina d'Empuriabrava, contra la resolució del director general de Transports i Mobilitat, de data 28 de juny de 2013, per la qual es declara inadmissible per la manca de legitimació activa l'escrit presentat contra la resolució del director general de Transports i Mobilitat, de data 22 de febrer de 2013, pel qual s'aprova el pressupost de manteniment de la Marina d'Empuriabrava.

En data 31 de juliol de 2014 el secretari d'Infraestructures i Mobilitat del Departament de Territori i Sostenibilitat, ha adoptat la següent resolució:

"Antecedents de fet

Primer.- En data 31 de gener de 2011 la societat Port Empuriabrava, SA, concessionària de la Marina d'Empuriabrava, va presentar davant de la Direcció General de Transports i Mobilitat l'estudi econòmic - financer de la concessió, el pressupost de manteniment de la marina i la proposta de tarifes.

Segon.- En data 25 de febrer de 2011 el Servei de Ports va emetre informe sobre la documentació presentada, i, en concret, respecte el pressupost de manteniment i les quotes de participació proposades.

Tercer.- La Direcció General de Transports i Mobilitat, mitjançant resolució de data 22 de febrer de 2013, aprova el pressupost de manteniment de la Marina d'Empuriabrava.

Quart.- En data 24 de maig de 2013 el representant de les Comunitats de Propietaris Ports Grec I i II, Port Bahia i de l'Associació de Ports Privats, Propietaris i Amarristes i Usuaris de la Marina d'Empuriabrava, va interposar un escrit que qualifica de recurs d'alçada contra l'esmentada resolució del director general de Transports i Mobilitat, de data 22 de febrer de 2013.

Cinquè.- En data 28 de juny de 2013, el director general de Transports i Mobilitat dicta la resolució per la qual es declara inadmissible per la manca de legitimació activa l'escrit presentat contra la resolució del director general de Transports i Mobilitat, de data 22 de febrer de 2013.

Sisè.- En data 8 d'agost de 2013, el representant de les Comunitats de Propietaris Ports Grec I i II, Port Bahia i de l'Associació de Ports Privats, Propietaris i Amarristes i Usuaris de la Marina d'Empuriabrava, interposa un primer escrit que qualifica com a recurs d'alçada contra la resolució de 28 de juny de 2013, la qual encara no li ha estat notificada personalment.

Setè.- En data 13 d'agost de 2013 es notifica al representant de la Comunitat de Propietaris Ports Grec I i II, Port Bahia i de l'Associació de Ports Privats, Propietaris i Amarristes i Usuaris de la Marina d'Empuriabrava la resolució del director general de Transports i Mobilitat de data 28 de juny de 2013.

Vuitè.- En data 13 de setembre de 2013, el representant de la Comunitat de Propietaris Ports Grec I i II, Port Bahia i de l'Associació de Ports Privats, Propietaris i Amarristes i Usuaris de la Marina d'Empuriabrava, interposa un recurs d'alçada contra la resolució del director general de Transports i Mobilitat, de data 28 de juny de 2013, pel qual es declara inadmissible per la manca de legitimació activa l'escrit presentat contra la resolució del director general de Transports i Mobilitat, de data 22 de febrer de 2013.

A aquest respecte, en aplicació de l'article 73 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i el procediment administratiu comú, atès que els dos escrits de recurs d'alçada que s'han interposat, el primer de data 8 d'agost de 2013 i el segon de data 13 de setembre de 2013, tenen una identitat substancial, es considera pertinent acordar l'acumulació dels dos escrits i, en conseqüència, donar una única resposta conjunta.

Novè.- En data 11 de novembre de 2013, es dona trasllat del recurs d'alçada presentat al conseller delegat de Port d'Empuriabrava, S.A., en compliment d'allò que preveu l'article 112 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, per tal que atesa la seva condició de persona interessada en l'expedient, pugui formular les alegacions que estimi procedents en el termini atorgat a l'efecte.

Així mateix, en data 12 de novembre de 2013 també es dóna trasllat del recurs presentat a la Subdirecció General de Ports i Aeroports, per tal que puguin formular les observacions que considerin oportunes en relació amb les referències que es fan en el recurs d'alçada sobre la gestió duta a terme per aquesta Administració durant l'aprovació del pressupost de manteniment de la marina interior.

Desè.- En data 19 de març de 2014, se sol·licita per escrit al representant de les Comunitats de Propietaris de Ports Grec I i II, Port Bahia i de l'Associació de ports privats, propietaris, amarristes i usuaris de la Marina d'Empuriabrava que acrediti la seva condició legal de representant.

En data 13 de maig de 2014, el representant de les Comunitats de Propietaris de Ports Grec I i II, Port Bahia i de l'Associació de ports privats, propietaris, amarristes i usuaris de la Marina d'Empuriabrava presenta un escrit juntament amb la documentació corresponent que acredita la seva legítima condició de representant.

Fonaments de dret

Primer.- El recurs ha estat interposat dins del termini i en la forma escaient, d'acord amb el que disposen els articles 107, 114 i 115 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, per la qual cosa escau procedir al seu examen i a l'anàlisi de les argumentacions exposades pel recurrent.

Segon.- L'òrgan competent per resoldre el recurs d'alçada és el Secretari d'Infraestructures i Mobilitat, de conformitat amb el que disposa l'article 51.1.f del Decret 342/2011, de 17 de maig, de reestructuració del Departament de Territori i Sostenibilitat, modificat pel Decret 170/2013, de 28 de maig.

Tercer.- En primer lloc, el recurrent al·lega la seva disconformitat amb la resolució del director general de Transports i Mobilitat, de data 28 de juny de 2013, per la qual es declara inadmissible, per la manca de legitimació activa, l'escrit que es va presentar contra la resolució del director general de Transports i Mobilitat per la qual es va aprovar el pressupost de manteniment de la Marina d'Empuriabrava.

A aquest respecte, invoca la seva legitimació activa com a persona interessada en els termes establerts a l'article 31.1.b i c de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i el procediment administratiu comú.

En aquest sentit, és necessari fer referència al fet que en la resolució que ara s'impugna es van exposar detalladament els arguments pels quals la persona que presentava l'escrit no podia ser considerada persona interessada de conformitat amb l'article 31.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre. Per tant, ens remetem a aquesta resolució, així com a la jurisprudència citada, per donar resposta a bona part de les al·legacions que ara s'exposen en relació amb els requisits legalment establerts per ser persona interessada en un procediment administratiu.

En aquest sentit, quan el recurrent invoca l'article 31.1. apartats b i c de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, únicament reiterar que, per tal de tenir la condició de persona interessada es precisa que es dugui a terme alguna de les intervencions que s'enumeren en aquest article, premissa que no es compleix en el present cas.

L'article 31.1.b de la Llei 30/1992, estableix que són persones interessades en el procediment administratiu les que, sense haver iniciat el procediment, tinguin drets que puguin resultar afectats per la decisió que s'hi adopti.

L'aprovació d'un pressupost de manteniment d'una marina interior no té afectació directa sobre els drets dels usuaris de la marina, per tant la figura del recurrent no es pot subsumir en aquest supòsit.

En aquest punt cal fer un petit incís, perquè si bé en el recurs s'invoca l'article 31.1.b de la Llei 30/1992 de forma genèrica, sense entrar en detall dels suposats drets afectats, sí que el recurrent planteja una relació entre l'aprovació del pressupost de manteniment i la vulneració dels drets i interessos econòmics dels usuaris de la Marina d'Empuriabrava.

A aquest respecte, és convenient recordar que, l'article 21.2.b del Decret 206/2001, de 24 de juliol, d'aprovació del reglament de policia portuària, preveu com a obligació dels usuaris d'un dret d'ús preferent d'amarratge per qualsevol títol legítim, la de respondre del pagament de les taxes, preus, quotes i tarifes derivades de la conservació, manteniment i altres despeses pels serveis portuaris que se'ls prestin o utilitzin. Per tant, és una norma amb rang reglamentari la que imposa l'obligació per al particular d'abonar una quota de manteniment, i en tot cas, l'afectació del dret del particular neix d'aquest Decret i es materialitza quan es giren les quotes als particulars i no pas quan s'aprova l'estat econòmic financer de la concessionària. Per tant, no es dona el supòsit previst a l'article 31.1.b de la Llei 30/1992.

En aquest sentit, cal assenyalar que aquesta obligació prevista a l'article 21.2.b del Decret 206/2001, de 24 de juliol, troba el seu desenvolupament en el Reglament d'explotació i policia de la Marina d'Empuriabrava, en els seus articles 91 i 92, que regulen la participació dels titulars d'un dret d'ús i gaudi privatiu en les despeses

generals de la marina interior i l'abonament de les quotes de conservació i manteniment de la marina, i que disposen el següent:

Article 91. Participació dels titulars d'un dret d'ús i gaudi privatiu en les despeses generals de la marina interior.

1. Els titulars dels drets d'ús i gaudi privatiu d'un amarrador o d'un altre element que integra la marina interior, inclòs l'entitat titular de la concessió, estan obligats a contribuir al sosteniment de les despeses generals de conservació i manteniment de la marina interior d'acord amb la seva quota de participació aprovada per l'Administració portuària.

Les despeses específiques vinculades amb aquells aspectes de la gestió de la marina interior que són objecte d'una explotació econòmica per part de l'entitat concessionària, bé directament, bé mitjançant la societat gestora de la marina, són assumides per aquesta.

2. Per a determinar l'import de les quotes de manteniment o conservació, l'entitat concessionària prendrà en consideració les despeses generals corresponents a marineria, consergeria, vigilància i control general, recollida de residus, neteja, embelliment i jardineria, consum d'aigua, electricitat, il·luminació de la zona portuària, administració i assessorament, assegurances, conservació, reparació, reposició i manteniment de les instal·lacions de la marina, les càrregues socials, IBI i d'altres impostos, taxes estatals contribucions especials, els cànon aplicables a la concessió i qualsevol altre despesa en la qual s'incorre a propòsit de la conservació i manteniment de les instal·lacions, equipaments i dependències existents en la marina.

3. La quota de conservació o manteniment que correspon a cada usuari i que reflectirà el Registre d'Usuaris es fixa d'acord amb un percentatge de participació en les esmentades despeses, que es calcula en base als metres quadrats de mirall d'aigua que ocupa l'amarrador o la superfície ocupada per l'element d'ús privatiu.

Article 92

Abonament de les quotes de conservació i manteniment de la marina

1. El titular del dret d'ús i gaudi privatiu sobre un amarrador o d'altre element de la marina pagarà a l'entitat concessionària i a requeriment d'aquesta, o de l'empresa a qui

delegui aquesta funció, la quantitat que li correspongui en concepte de quota de manteniment o conservació de la marina de cada any o de provisió de fons de la mateixa d'acord amb el pressupost de manteniment aprovat per l'Administració.

2. L'entitat concessionària o l'empresa en que aquesta delegui, girarà anyalment al titular del dret d'ús i gaudi privatiu una factura, que es carregarà en el compte bancari que aquest designi a aquests efectes. L'entitat concessionària o empresa delegada liquidarà la quantitat entregada en concepte de provisió de fons de cada any, dins dels dos primers mesos de l'any immediatament següent.

A aquests efectes, si la quantitat lliurada en concepte de provisió de fons excedeix de l'import definitiu de la quota de manteniment o conservació exigible, l'entitat concessionària o empresa delegada reintegrarà la diferència al titular del dret d'ús i gaudi preferent mitjançant el seu abonament en el compte bancari assenyalat a aquests efectes o s'aplicarà al pagament de l'any següent. Per la seva banda, si la quantitat abonada en concepte de provisió de fons fos inferior a la quota de manteniment o conservació exigible, l'entitat concessionària expedirà una factura complementària per la diferència, i la quantitat resultant serà carregada en el compte bancari esmentat.

Quart.- En aquest punt, cal matisar que el Reglament d'explotació i policia de la Marina d'Empuriabrava, únicament preveu -en el seu article 93.3.b.- que s'ha d'informar sobre els pressupostos de manteniment i explotació de la marina aprovats per la concessionària, a la Comunitat d'Usuaris, i no pas a tots els particulars que gaudeixen d'un dret d'us i gaudi privatiu.

Integren la comunitat d'usuaris de la marina interior tots els titulars de qualsevol dret d'ús i gaudi sobre elements portuaris i d'amarratges, degudament inscrits en el Registre d'usuaris, de conformitat amb l'article 32.1 del Decret 17/2005, de 8 de febrer, pel qual s'aprova el reglament de marines interiors de Catalunya i amb l'article 2 dels Estatuts de la Comunitat d'Usuaris de la Marina d'Empuriabrava (en endavant, CUME). Per tant, tots els titulars de qualsevol dret d'ús i gaudi sobre elements portuaris i d'amarratges dins de la marina tenen el dret de poder inscriure's al Registre d'usuaris i passar a formar part de la comunitat d'usuaris.

A aquest respecte cal assenyalar que l'11 de gener de 2012 es va elevar a públic davant de Notari l'Acta de Constitució de la CUME – celebrada el 17 de desembre de 2011- i l'aprovació dels seus Estatuts. Per altra banda, en l'Acta de l'Assemblea general de la CUME, celebrada l'11 de setembre de 2012, es fa referència expressa a l'“*Avanç de la situació econòmica, exercici 2012*”, i es fa constar que s'ha dipositat el pressupost de manteniment de la Marina d'Empuriabrava davant de la Generalitat i se'n fa la presentació davant dels assistents a l'Assemblea general celebrada. Aquests fets deixen palès que la concessionària va informar degudament a la CUME, donant així compliment a l'article 2.3 dels Estatuts de la CUME, el qual preveu que la CUME ha de ser informada sobre els pressupostos de manteniment i explotació de la marina aprovats per l'entitat concessionària.

Cinquè.- D'altra banda, també cal assenyalar que l'estudi econòmic financer presentat per la societat concessionària de la Marina juntament amb el pressupost de manteniment, dóna compliment a la disposició transitòria primera del Decret 17/2005, de 8 de febrer, que obliga a la concessionària de la urbanització maritimoterrestre d'Empuriabrava a presentar un estudi econòmic financer referent als anys que resten del termini concessional, detallant les tarifes aplicables pels diferents conceptes, amb definició dels elements que les componen, i detallant la distribució entre els diferents elements que configuren la urbanització maritimoterrestre de les quotes de participació en les despeses general i específiques de la marina interior.

Aquest estudi econòmic financer, presentat per la concessionària, incorpora el següent:

- Informació econòmica i comptable de marina, que inclou els balanços comptables dels anys 2006, 2007 i 2008.
- El règim tarifari pels serveis que ofereix la marina, relatiu a l'any 2009.
- El pressupost de manteniment de la marina per als anys 2010 a 2021.
- Un estudi econòmic financer de la marina que compren l'estat d'ingressos i de despeses per als anys 2006 a 2030.

Per tant, aquest estudi econòmic financer és un estudi de caràcter intern, que correspon elaborar a la societat concessionària de la marina i, en conseqüència, no crea drets ni obligacions per als particulars. És a dir, amb l'aprovació de l'estudi econòmic financer de la marina no es deriva cap obligació directa per als particulars.

Com es desenvoluparà en el fonament de dret següent, en tot cas, les obligacions econòmiques per als particulars deriven d'allò que disposa l'article 21.2.b del Decret 206/2001, que es troba desenvolupat en els articles 91 i 92 del Reglament d'explotació i policia de la Marina d'Empuriabrava.

Sisè.- També cal apuntar que l'article 31.1.c de la Llei 30/1992, estableix que són persones interessades en el procediment administratiu, les que tinguin interessos legítims, individuals o col·lectius, que puguin resultar afectats per la resolució i es personin en el procediment mentre no s'hagi dictat la resolució definitiva.

En el present supòsit, atès que aquests usuaris i propietaris no han tingut cap altra participació prèvia a la resolució d'aprovació del pressupost de manteniment, no es pot entendre que s'hagin personat a l'expedient, i per tant, no compleixen amb un dels requisits per ser considerat persona interessada en base a l'article 31.1.c de la Llei 30/1992.

Però el més important, com ja es va dir en la resolució de data 28 de juny de 2013, la persona que va presentar l'escrit no es podia personar en el procediment perquè l'aprovació del pressupost de manteniment d'una marina no és el resultat de cap procediment administratiu, sinó que és un acte puntual dictat en compliment de les obligacions que pertoquen a la concessionària.

Per tot l'exposat, juntament amb tots els arguments esgrimits en la resolució impugnada, als quals ens remetem perquè són plenament aplicables en el present cas, és conclou que no és pot acceptar l'al·legació del recurrent manifestant que té condició de persona interessada per interposar un recurs contra l'aprovació del pressupost de manteniment d'una marina interior.

Setè.- En les següents al·legacions el recurrent manifesta que l'empresa concessionària de la Marina d'Empuriabrava ha actuat sense cobertura legal i per la via de fet i, en conseqüència, la resolució del director general de Transports i Mobilitat, de data 22 de febrer, per la qual s'aprova el pressupost de manteniment de la Marina d'Empuriabrava, és nul·la de ple dret atès que en ella es convaliden les actuacions que ha estat executant la concessionària per tal de reclamar el pagament de les quotes de manteniment als usuaris de la Marina.

Aquesta al·legació tampoc pot prosperar.

Com ja s'ha exposat en paràgrafs anteriors, per a l'aprovació del pressupost de manteniment de la Marina no cal seguir cap procediment administratiu, i per tant, ni s'ha de donar tràmit d'audiència ni s'ha de notificar cap acte als usuaris de la Marina. L'article 92.1 del Reglament d'explotació i policia de la Marina d'Empuriabrava únicament disposa que l'Administració ha d'aprovar el pressupost de manteniment.

Vuitè.- Fets els aclariments anteriors, cal assenyalar que el recurs d'alçada no pot ser el mitjà per impugnar una resolució diferent a la resolució contra la qual s'interposa el recurs. És a dir, en el present cas, el recurs d'alçada interposat ha de

presentar arguments per impugnar la resolució del director general de Transports i Mobilitat, de data 28 de juny de 2013, per la qual es declara inadmissible per la manca de legitimació activa l'escrit presentat contra la resolució del director general de Transports i Mobilitat, de data 22 de febrer de 2013.

Per tant, el recurs d'alçada interposat ha de tractar sobre el fons d'aquesta resolució i, en concret, sobre el motiu pel qual es va considerar inadmissible l'escrit que es va presentar contra la resolució del director general de Transports i Mobilitat, de data 22 de febrer de 2013. En conseqüència, les al·legacions que no s'emmarquin dins dels marges marcats pel contingut de la resolució impugnada, no podran ser objecte de valoració en la resolució d'aquest recurs.

Novè.- Per últim, afegir que de conformitat amb els arguments presentats en el fonament de dret anterior, tampoc procedeix valorar en aquesta resolució la referència a una hipotètica responsabilitat patrimonial pels danys suposadament derivats de la resolució per la qual s'aprova el pressupost de la marina d'Empuriabrava.

Aquesta al·legació no és pot tenir en compte atès que, per una banda, no se sustenta ni concreta en cap dada que pugui justificar fefaentment que l'acte amb el qual es va aprovar el pressupost de manteniment de la Marina d'Empuriabrava (acte que no és objecte d'anàlisi en la present resolució) ha ocasionat alguna lesió en els béns i drets dels usuaris de la instal·lació portuària, en els termes establerts a l'article 139 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, i per l'altra banda, l'acció per la qual se sol·licita la responsabilitat patrimonial davant de l'Administració ha de ser objecte, en el seu cas, del corresponent procediment administratiu de responsabilitat patrimonial.

Vista la proposta de la Direcció General de Transports i Mobilitat, i de conformitat amb els fonaments que s'hi exposen,

HE RESULT:

Desestimar el recurs d'alçada interposat pel representant de les Comunitat de Propietaris Ports Grec I i II, Port Bahia i de l'Associació de Ports Privats, Propietaris i Amarristes i Usuaris de la Marina d'Empuriabrava, contra la resolució del director general de Transports i Mobilitat, de data 28 de juny de 2013, per la qual es declara inadmissible per manca de legitimació activa l'escrit presentat contra la resolució d'aprovació del pressupost de manteniment de la Marina d'Empuriabrava.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà de rebre la notificació, de conformitat amb el que preveuen els articles 109.a i 115.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i els articles 10, 14 i 25 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, sense perjudici que es pugui interposar qualsevol altre recurs que es consideri procedent."

La qual cosa se us comunica per al vostre coneixement i als efectes escaients.

El responsable d'Estudi i Anàlisi Jurídica

Lluís Angosto i Poza
Barcelona, 6 d'agost de 2014